

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

A megszentelődés.

„Öjjetek én hozzám” így kezdi meg az Ur prédikációját. Továbbá azt mondja... térjete meg mert el közelített Istennek országa! De aki Jézushoz tért annak ott is kell maradni mindörökké.

Azért is nevezték az első methodistákat methodistáknak, mert a megtérést és az újjászületést, valamint a megszentelődést hirdették. Ez sok ember számára valami új dolog volt. Wesley János a methodizmus megalapítója ezért mindig hangsúlyozta a megtérést és a megszentelődést.

Hogy mi a megtérés? Ezt ma már sokan tudják. A mikor az ember nézetét megváltoztatja és életének új irányt ad, ezt mondjuk megtérésnek. De ez még nem elég mert a megtért ember még nem tökéletes hanem gyarló és gyenge, telve van bűnnel és sok féle rossz szokásokkal. Egy megtért ember olyan mint egy újszülött gyermek. Mint gyermek tökéletes, de ha arra gondolunk, hogy tulajdonképpen felnőtté kell válnia, úgy belátjuk, hogy mennyire a tökéletesség híján van még. Így van az az éppen megtért emberrel is.

Tökéletes a maga állapotában, de ha a nagy

belátjuk, hogy nagyon is távol áll az igazi tökéletességtől.

Tehát az irányt változtatott ember még nincs a céljánál, csupán a cél felé vezető út kezdetén. Már most, röviden mondva, a keresztyén élet eme cél felé törekvése a megszentelődés. A megszentelődés célja pedig a keresztyén tökéletesség.

A megszentelődés tehát szükséges. Nem maradhatunk meg mindig a gyermeki állapotban... férfiakká kell lennünk. „Legyetek szentek mert én szent vagyok.” „Kövessétek a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.” Az ember Isten képére van teremtve és az Üdvözítő azért jött el, hogy megmutassa az utat, amely a tökéletességhez vezet.

Wesley János Angolország nagyreformátorának a methodizmus megalapítójának szobra Londonban.

a tapasztalat is mutatja, hogy azok, akik belátták, hogy a bűn romlásba visz és a bűn

boldogtalanná tesz és életüknek új irányt adva a megszentelődés pályájára léptek, csakugyan a keresztény tökéletesség mind magasabb fokára jutottak.

A megszentelődés lényege a megtisztulás, megújulás a szeretetben való gyarapodás. Mondottuk, hogy az emberben a bűn annyira gyökeret vert, hogy azt máról holnapra kiirtani nem lehet. Mind a gaz a virágos kertben, újra meg újra kiburjánzik. De amint a jó kertész nem fárad el a gaz irtásában és a kertje mindig mentesebb lesz a gától, úgy az őszinte ember sem unja meg a szívét tisztogatni és Isten csakugyan áldást és sikert is ad küzdelmére.

Az ember így lassan megújul. Vagyis nem esik mindig újra vissza az eredeti állapotába, hanem mindig kisebb hajlandósága lesz a bűnre, mindig könnyebben ellent tud állni a kísértésnek.

Az eszköz, amellyel célja felé törekszik a szeretet. Valóságos szeretet. Az a szeretet, amelyet Isten ád azoknak, akik érte könyörögnek. Hiszen a bűn mindig valami szeretetlenség. Legyen az önmagunk iránt vagy felebarátunk iránt vagy végre Isten iránt. A szeretet az nem követ el semmit, ami az ember ártalmára volna vagy Isten dicsőségére nem volna. Vizsgáljuk csak tetteinket ilyen irányban és csak hamar rá jövünk, hogy a szeretet száműz szívünkől minden bűnt.

Mondottuk, hogy a megszentelődés célja a keresztény tökéletesség és ezek után pedig mondhatjuk, hogy a keresztény tökéletesség nem egyéb mint tökéletes szeretet. A megszentelődés tehát a szeretetben való gyarapodás és célja a tökéletes szeretet.

„Az Isten szeretet és aki a szeretetben marad, az Istenben marad és az Isten öbenne!

Egyházunk teológiai intézetének 75 éves jubileuma a m. Frankfurtban.

Junius hó 11-től 13-ig tartotta meg teológiai intézetünk a 75 éves jubileumát. Mivelhogy a magyar honi methodista egyház prédikátorai közül is többen nyertek itt kiképzést, bizonyára nagy érdeklődéssel veszik, ha egyetmást közlök a jubileum lefolyásáról. Mint az intézetnek növendéke örömmel teszem ezt, hisz oly sok jót és szépet halottam már rólatok és a ti szép hazátokról, a mi kedves Dr. F. H. Otto Melle igazgatónkól, aki hosszabb ideig volt a magyar munkának vezetője. Valahányszor Magyarországról beszélt nekünk szeretett igazgatónk, mindig kiéreztek a nagy szeretetét, amelyet még ma is érez irántatok. Szerető

szíve még mindig forrón dobog a magyarokért. Így ti szoros kapcsolatban vagytok a mi teológiai intézetünkkel.

Junius hó 11-én, vasárnap délelőtt Frankfurtnak és környékének gyülekezetei összegyűltek Frankfurtnak egyik legnagyobb templomában egy ünnepi istentiszteletre. Ezen alkalommal a mi szeretett püspökünk Dr. Nulsens hatalmas beszédet tartott a Csel 4.20 alapján: „Nem tehetjük, hogy amiket látunk és hallottunk, azokkal ne szóljunk. „Délután a mi igazgatónk Dr. Melle Otto tartott egy előadást, a „75 éves teológiai szemináriumunk” címen. Ez alkalommal megemlékezett a methodisták atyáiról, valamint a régen itt végzett prédikátorokról, akik 1858 óta itt végezték tanulmányaikat. Istentől megáldott emberek, mint Rodemeyer Dr. Szulberger, Gebhardt Ernő stb. elevenedtek meg ismét szemeink előtt.

1858 március 7-én lett megalapítva a mi teológiai intézetünk egy egyszerű padlás szobában, az akkor már létezett Brémai nyomdánk épületében. A növendékeknek saját kezük munkájával kellett létfenntartásukról gondoskodni. Így a kertben és a könyvesboltban dolgoztak. De ez nem tartotta vissza a hívő fiatal embereket a nemes céltól, hanem hűen kitartottak, dolgoztak és szabad idejükben végezték tanulmányaikat.

Rodemeyer Ágoston mint nagyszerű író vált ismeretessé, Dr. Szulberger Ágoston mint nagyszerű tudós a Heidelbergi egyetemről nyerte el doktorátusát. És ki ne ismerné Gebhardt Ernőt a híres zene szerzőt és költőt, kinek üdvénekeit az egész világon énekelik.

1860 október 1-én épült fel Brémában a Steffensnegen az ugynevezett „Missziionshaus” 1869 január 17-én átköltözött a „Mártin” névről elnevezett misszióház a Mainai Frankfurtba. Egy új épület megvételéhez John T. Martin ur, egy amerikai missziós barát egy nagyobb összeget adott. Ezzel egy szép épületet sikerült megvenni, amit ugyan később a várossal, a mostani hellyel cseréltek fel. Itt épült azután 1914-ben a Gimcheimi országuton a szép teológiai intézetünk. Az elmúlt 75 év alatt közel ezer prédikátor nyert itt kiképzést. Mennyi áldás folyt azóta ebből az intézetből a világba.

Istennek hathatós munkáját éreztük sorainkban, a mikor is az Ur Jézus szeretetéről tettek többen bizonyosságot. Elismerőleg nyilatkoztak az intézetünk nagy fontosságáról, a jelen levő hatóságai, a különféle egyházak delegátusai, valamint a különböző egyetemek képviselői.

Az egész világból ide sereglettek egyházunk vezető emberei, mint D. Dr. Grob a svájci methodistáktól, Wade püspök a svéd

és norvég methodistáktól, Dr. Loufhouse egyetemi tanár, az angol egyesített methodistáktól és az ottani teológiai intézetek vezetője, Dr. Keller városi tanácsos a Frankfurt város üdvözlétét és jó kívánatait adta át. Dr. Trommerhausen tanácsos ur pedig az államegyház nevében üdvözölte intézetünk vezetőit. Dr. Julein igazgató ur és Lic Kristoferson a skandinávia Gothenburgi methodista teológiai szeminárium üdvözlétét adták át. Friedrich W. a Brémai nyomdánk és könyvüzemünk vezető igazgatója pedig meleg hangon nyilatkozott intézetünk nagy tevékenységéről. Dr. Marse püspök a testvérgyülekezet üdvözlétét adta át. Sernpp ur Reutlingenből az evangélikus egyesület igazgatója mondott üdvözlétet. Dr. Neunhöfer igazgató ur a Hamburgi baptista szeminárium nevében üdvözölte az egybegyülteket.

Az egész ünnepély mély benyomást gyakorolt a jelenlevőkre. Ismét megkérdeztük magunktól hogy vajjon elég hálások vagyunk-e szerető Urunk iránt, ki ilyen gazdagon megáldott minket az elmúlt 75 esztendőben. Vajjon örömmel szolgálunk-e ezután ennek a dicső Urnak? Készek vagyunk-e szenvedni, tünni, és ha kell, meghalni azért, ki érettünk meghalt és feltámadott? Az Ur Jézus ügyét szolgáljuk és ha bár kicsiny is ez a tábor, mégis elég ahoz, hogy soként megóvja ezt a világot a rothadástól, a pusztulástól.

Hétfőn este Dr. Marse püspök ur tartott egy szép előadást a testvérgyülekezet munkájáról, amelyik ugyancsak mustármag módján kezdte el a működését. Zinsendorff gróf alatt, aki kortársa volt a methodista egyház megalapítójának — Wesley Jánosnak. Délelőtt és délután teológiai kurzus volt, az ujjonnan átalakított Aulánkban Dr. Körbele a Baseli egyetem tanára két előadást tartott, a „hit által való megigazulásról Dr. Loufhouse tanár beszélt a „megszentelődésről és a keresztény tökéletességről. Ezek a tudományos előadások arról győztek meg bennünket, hogy ami egyházunk mennyire is biblikus alapon áll.

Kedden este a szemináriumunk záró ünnepélye volt a Meriántéri „Zions“ templomunkban. Ezen az estén a svájci szuperintendentens Margnard beszélt, a „prédikátor mint evangélista“ címen. Intézetünk egykori tanára, Wobith Richárd Stuttgartból, a következő címen szólt hozzánk: „a prédikátor mint lelkipásztor“ Az előadások végén a diákok sorából „a senior“ tartott még egy lelkes beszédet azt mondván, hogy örömmel mennek most négy évi tanulmány után az Urnak szüléjébe. Utánna még szeretett igazgatónk tartotta a végbeszédet, amelyet bizonyítvány kiosztás követte. Még egy utolsó kézsorítás és ismét bucsut vettünk egymás-

tól és ezzel ismét elmúlt egy tanév. — Mi pedig imádságainkban továbbra is gondolkunk az összes testvérekre, hogy az Ur tegye őket áldássá egy elveszett világ számára.

Veletek együtt kedves magyar testvéreim kezet kézbe továbbra is kitartóan harcolunk az Ur ügyéért, aki még szebb és jobb jövőt fog adni szép magyar hazátokra is.

Szeretletben összeforva maradok csekély testvéretek az Urban.

„Mindenek előtt a legjobb az, hogy Isten velünk van.“

„Jézus él, Jézus győzz, Hallelujah, Amen.“

Elbinger Keresztély.

Asszonyi szolgálat.

Női misszió

Az élet feladata a kereszténység a mélységben a nagyságot és a szolgálatban a dicsőséget keresi, amint ez Krisztus alázatosságában és emberré létében — a megváltás végrehajtása végett — megnyilvánult. Jézusnak először az asszonyok szolgáltak. A keresztény művészet előszeretettel állította be, az asszonyokat nemcsak a külső szépség kidomborítására, hanem a lelki szépség szemléltetésére is. A szellem, mely az asszonyok szolgálatában megnyilvánult, a szeretet szüleménye, amelynek hatásaként szolgáltak a bűnösök megváltójának és a szegények barátjának. Ezek az asszonyok *nem hagyták el eredeti hivatásukat*, hanem egybekapcsolták a női tevékenységet az Isten országáért végzett munkával. Az az erkölcsi haladás melyet a világ az evangéliumnak köszönhet, leginkább a nők helyzetében bizonyosodik be.

Keleten a nők közönséges rabszolgák voltak. A nő előtt csak egy akarat létezett és pedig a férjüé, de nem az egyetértés szellemében, hanem a zsarnokság és szolgai alázatosság jegyében. Így aztán leánygyermek születése inkább adott okot szomorúságra, mint öröme. Még Görögországban is, az ókor legelső államában is sanyaru sorsuk volt a nőknek. Már gyermekségük óta elzárva tartották és az atya parancsa hajtotta férjhez vonzalom és szabad akarat nélkül, sőt még a háztartási dolgokban sem lehetett önálló cselekedete. A világhírű filozófusok és Homeros, a híres költő azt vallották, hogy a nő gyengébb erkölcsű, mint a férfi.

Ugyaníly zsarnok módon uralkodtak a női nem felett a rómaiak idejében is. A férfi hatalma korlátlan volt. Az ókor legnagyobb dicsőítői is elismerik, hogy a nő helyzetét, illetőleg a rómaiakat sok gáncs érheti.

Mily másképp vélekedik a Szentírás az asszonyról. Már az első szó, mely az asszonyról szól, a hitvesi hűségnek és szere-

letnek olyan sorát nyitja meg, hogy csodálkozhatunk, mert „segítőtársról” szól, aki „hozáillik” a férfiúhoz. A Szentírásom végig az önfeláldozó szolgálatról tanuskodó és szeretet tettekkel bebizonyító nők sorával találkozunk, kiknek cselekedeteiből áldás áramlott az emberiségre. Ugyan kicsodák voltak azok, akik kitarítottak Jézus mellett a keresztfáig és kik voltak az elsők a megnyílt sírnál? Gyenge, de bátor asszonyok... Az Újtestamentom könyvei közül elegendő lesz talán, ha megemlítjük *Tabéát*, aki ruhát varrt a szegényeknek és akit úgy megsirattak ezek, mint gyermekek az anyjukat; azután *Fébet*, az első diakonusnőt, *Priscillát* Pál apostol barátjánőt és *Lydiát*, ezt a vendégszerető nőt, akinek házában a filippibeli gyülekezet összejött. Az ősidőknek sem más korszaka, sem más népe nem nyújt ilyen kicsiny helyen ennyi nemes asszonyt, mint az első keresztyéneknek ez a néhány esztendeje.

Nem is gondolnók, hogy mily nagy az asszonyok befolyása az egyes népek történetében. Mindnyájan tudjuk, hogy az asszony a ház lelke; de a polgári társadalom erkölcsi állapota és a nép nyilvános élete óriási sulyban nyugszik az asszonyokon. Rajtuk függ, hogy az erkölcs nemességét és méltóságát megőrzik vagy elvesztik. Most, hogy az evangélium olyan életbevágó fontosságú harcot vív a pogánysággal, rendkívül nagyjelentőségű, hogy a keresztyén asszonyok így szólhatnak pogány társnőikhez: Mit tett a keresztyénség az asszonyokért! Vajjon szólhatnának-e így az asszonyok, ha Bebel és Nietzsche (atheista filozófusok) tanai uralnák az embereket, akik azt hirdették, hogy korbács nélkül nem lehet az asszonyokhoz közeledni.

Nagy kiterjedésű és végtelenül fontos a keresztyén nők tevékenysége a gyermekszobáktól kezdve a nyilvános élet sokirányú önfeláldozó szolgálatáig. Az asszonyok sorától és helyzetétől függ egy nemzet jövője.

Egy híres birkózó megtérése.

Wesleyt egyszer néhány barátja felkérte, hogy prédikáljon Cole-Orton-Moorban. Látogatásának híre, csakhamar elterjedt a helység egész környékén. Egy szomszédos hivatalnok, kinek a szénbányákra nagy befolyása volt, elhatározta, hogy az istentisztelet megtartását, hacsak lehetséges megakadályozza. Az embereknek ebédet adott és annyi pálinkát, amennyit csak akartak. Hatalmas bunkókkal felfegyverezve mentek el ama helyre, ahol a gyülekezetnek a szabadban megtartatni kellett. Vezetőül Massey Jánost, egy roppant erős embert választottak meg. Mint öklözöt mindenki ismerte és

erőszakossága miatt nagyon félték tőle az egész környéken. Egy másik, hasongondolkodású ember volt a második vezető. A legénységet a hivatalnok állította fel, az egyik csoportot Wesleytől jobbra, a másikat balra. Nagy számu közönség gyűlt össze. Wesley a szokásos módon nyitotta meg az istentiszteletet és mikor prédikációjába fogott, Massey vadul és fenyegetőzve nézett rá, csupán néhány pillanatra akarta hallgatni, hogy megtudja mi mondanivalója van neki. Az üldözö szive elkezdett hatalmasan dobogni, mert az igazság egy nyila, a Szentlélek erejétől kísérve, eltalálta őt. Nemsokára bűnbánat könnyei csurogtak le arcán. A szénbányászok ezalatt nyugtalanokká lettek és egyikük elkiáltotta magát: „János, miért nem vezényelsz támadásra?” Massey így válaszolt: „Ha valaki hozzányul a hitszónokhoz, azzal én holnap reggel leszámolok.” Erre az istentisztelet zavartalanul telt el. Az oroszlanok szája be volt tömve. Massey bűnbánóként tért haza és e naptól fogva az ellenség egyik erős segédjét veszítette el. Az Urat teljes szívvvel kereste, békességet talált Istenben és új ember vált belőle. Azután számos éven át működött sikerrel, mint helyi prédikátor. Áldásos működése után diadalmasodó hitben halt meg. Ama hely közelében temették el, amelyen először érezte az ige erejét ama gyülekezet alkalmával, amikor bűnei miatt reszketett és sirt és az Urat komolyan kereste.

Gyermekes, de igaz!

Egy japán leányka, mikor a vasárnapi iskolában arról volt szó: Hogy dicsőíthetjük életünk által az Ur Jézust? — azt mondotta: A tavasszal édesanyám egy marék fekete magot ültetett el, melyeken semmi szépség sem volt; mikor azonban kikeltek és megnőttek és gyönyörű szépen virágoztak. Egy napon eljött hozzánk a kis barátnőm és így kiáltott fel: Ó milyen pompásak ezek a virágok, ebből nekem is kell! És megkérte édesanyámat, hogy adjon a magjából. Ha csak a magokat látta volna, sohse jutott volna eszébe, hogy belőlük kérjen; midőn azonban a virágokat megpillantotta, magot akart róla. Így van ez a keresztyénséggel is: ha mi barátainknak megmutatjuk Bibliánkat, csak fekete tábláját látják és elfordulnak. Ha azonban azt látják, hogy a benne levő igazságok szívünk tájában kikelnek és megnőnek és életünkben virágoznak, érdeklődni kezdenek utánna, honnan való a mag, mert ők is szeretnének belőle.

Nézz Jézusra.

2010. 12. 2.

Izland szigetét utazta be egy természetkutató. Utazása közben egy nagy folyóhoz ért, amilyenben bővelkedik a sziget; ezek nagy gyorsasággal hömpölyögnek a sziget belsejéből a tengerbe.

A folyót át kellett usznia. Lóra ült és neki vágatott a víznek. A hű állat diadalmasan küzdött a hömpölygő árral, ő maga azonban a víz vad hullámszámát látva, szédülni kezdett. Vezetője észrevette a nagy veszélyt és harsányan rákiáltott:

„Mereven nézzen a tulsó partra.” A tudós szót fogadott s így szerencsésen átertek. A keresztyénnek hasonlóképen kell cselekednie, mikor ezer bajok hullámszámát körülötte s a bűn árja körülveszi.

Egy pontra kell néznie, Jézusra s akkor elmondhatja Pállal: „Mi nem azokra nézünk, amelyek láttatnak, hanem amelyek nem láttatnak, mert amelyek láttatnak idő szerint valók, de amelyek nem láttatnak, örökké valók.”

Bejárat a pokolba.

Életében először látott nagy várost egy romlatlan ifju. Estefelé tapasztalt, idősebb barátjával sétára indultak a fényesen kivilágított városban. Gyönyörűen félekesített és egészen kitárt kapu előtt hirtelen megállt, az onnan kiáradó jó illat szinte elkábította az embert, hát még a táncra csalogató zeneszó, mely kihallatszott! „Mi ez?” kérde az ifju. Az idősebb erős kézzel fogta meg, miközben így szólt: „Ez a pokol bejárata.” A még romlatlan ifju előtt ez megfoghatatlan volt. Ő a pokolt csunyának, ijesztőnek képzelte és itt — minden színes, virágokkal díszített, világos és vonzó, fölötte e felírással: „Szabad bemenet.” De mibe kerül majd innen a kimenet? Ez a másik kérdés! Ne engedd magad a rossz útra vezetni, a pokolba vezető ut eleinte virágban gazdag ösvény, mely azonban éjben, örök romlásban végződik.

Térj vissza; még van rá idő! (Olvasd Máté 7. rész, 13—14. verseit)

A balsikerű színjáték.

A methodizmust kezdetének idejében majd a színpadon, majd pedig a sajtóban kigunyolták. Wesley 1743 november 2-án Newcastleban volt amikor a következő hirdetés jelent meg: „Eszte úr javára az edinburghi szintársulat nov. 4-én „Az ismert szeretők”-et játsza, amit „Ütés ütésre” vagy „A feltárt methodizmus” fog még követni.”

„Óriási embertömeg, 1500-nál nem kevesebben gyűltek össze, hogy a színjátékot végig nézzék. Az első darab alatt négy bal eset történt, minden alkalommal elszaladt ijedten a néző közönség egy része, úgy hogy végre csak kb. 200—300 maradt vissza. Eszte ur, aki methodista szerepét vette át, a színpadra jött és kijelentette, hogy a történeteket figyelembe nem veszik és a bohózatot még előadják. Mialatt beszélt a színpad alatta hat hüvelyknyit sülyedt le és ő a legnagyobb zavarban rohant el róla; a néző közönség is amilyen hamar csak tudott elrohant, anélkül, hogy valaki is visszatekintett volna. Így szól Wesley saját jelentése a tervezett színjáték lefolyásáról.

Bizonyosan többet láttak a nézők amaz éjjel, mint amennyit érte fizettek, többet mint amennyit látni kívántak.

Wesley a bíróság előtt.

Wesley 1742 júniusában egy szomszédos városban a békebíró elé lett idézve. Közölték vele, hogy néhány embert hoztak oda, akik az új felekezethez tartoztak. Mikor a békebíró a vádlókat megkérdezte, hogy azok mit cselekedtek, mély csönd uralkodott, mert a fővádlók elfelejtették a vádat, utoljára az egyik így szólt: „Azt állítják, hogy másoknál jobbak és amellett reggeltől estig imádkoznak.” A békebíró erre ezt kérdezte: „Hát ezenkívül mást nem cselekedtek?” „De igen, bíró ur”, mondta egy öreg ember, „megtérítették a feleségemet. Mielőtt közéjük ment igen gonosz nyelve volt és most olyan csendes mint egy bárány.” „Vezessétek az embereket, vezessétek őket ismét haza”, felelte az okos és igazságos bíró „és hagyjátok őket hadd térítsék meg a város valamennyi öreg civódó asszonyait.”

Irország északi részében.

Minden emberi terv és számítás nélkül ébredés keletkezett. A mozgalom csodálatosképen a materializmus (anyagiasság), spiritizmus és okultizmus (halottidézés és szellemekben való hit) ellenhatásaként keletkezett, melyek Irország lakóinak nagy részét még nemrég érdekelték. A győzelmet ez áramlatok felett most a biblia aratta. Nagy buzgósággal olvassák és komolyabban, mint valaha. Istenfélelem, szolgálatkészség, lelki és szociális munkakészség az ébredés külső jelei. A megtérések naponta gyakoriak.

Isten az, aki munkálja bennünk az akarást, de nem azért, mert többé nincs szükségünk akarni, hanem, hogy tudjunk akarni.

A legszükségesebb utavaló.

Sven Hedin, a világhírű svéd tudós, ázsiai felfedező utján, Tibetben, egyszer olyan körülmények közé jutott, hogy utipodgyászát nem vihette tovább magával. Kiválogatta tehát azokat a dolgokat, melyek a legszükségesebbek voltak s melyeket hátizsákjában el tudott helyezni. Ezek között csak egyetlen könyv volt, a biblia. Nehéz küzdelmei közt erre az erőforrásra nagy szüksége volt.

Jeruzsálem.

A kis keleti város mindjobban kifejlődik modern, nagy várossá. Széles, tiszta utcák, villanyvilágítás, vízvezeték és autók adják meg az európai jelleget. Legnagyobb fontossága a vízvezetéknek van, amelyet az északi hegyből fakadó forrásvízből táplálnak a régi vitzartályokon kívül. A város lakossága most csak százötvenezer főből áll, de remélik, hogy nem sokára eléri a kétszázötvenezeret.

Isten vagy bálvány?

Ézsaiás 45 : 22.

Egyszer egy bánya összeomlott. A munkások fejvesztetten menekültek. Alighogy kiértek a szabadba és magukhoz tértek a riadalomból, észrevették, hogy egy kedves társuk hiányzik. Azonnal keresésére indultak. A sziklatömbök közt lázasan kutattak utána, hogy megmentsek. Egyszer csak megpillantják egy kőtömb alatt. Nyögése megrázza irgalmas szívüket. Hozzárohannak. Zúzott testét kiszabadítják a törmelékek közül és megmentik az életnek.

Az a szerencsétlen ember mi vagyunk. A bűn reánkzudította a nyomoruság, fájdalom köveit. Örömet kínált és mérget adott, nyugalmat ígért és összezúzta a szívünket, élvezetért az üdvösségünket kérte. Fogva tart, leláncol a földhöz, a mulandósághoz. Szomorkodik, nyög, sóhajtozik a lélek, eseng a szabadítás után, mint a halálraitelt a királyi kegyelemért. Vádolja a mult, emészt a ma, mert számításán kívül hagyta az ígét: „Térjetekek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten és nincsen több.” A Mammon, aki ben eddig bizott, rutul cserben hagyta, összerakott kincsei hidegen csillognak, öröme, dicsősége lidércfény volt. Könny csillan meg szeme szögletében: nincs segítség, szabadulás? Nincs megtartó?

Van. A könnyeppre Az válaszol, Aki minden lélek üdvösségéért meghalt: „Én va-

gyok a — Szabadító. A te Megtartód. Nálam van az örömekek, békességnek, nyugalomnak, életnek forrása. Én föléd hajlok, mint beteg gyermeke fölé a jó édesanya és addig gondozlak vigyázó, irgalmas szeretettemmel, míg fel nem épülsz. Csak mutasd meg a hiteddel, az életteddel, hogy én vagyok a te Megváltód és az én Atyámon kívül nincs más Isten. Ma, most még nem késő. Holnap már az lehet!”

A betegnek orvosra van szüksége. Ki kételkedik abban, hogy ennek a mai kor-nak gyermeke halálos lelki beteg? Orvos nélkül menthetetlenül elpusztul. Az orvos—Isten. A gyógyszer a mai Ige: „Térjetekek énhozzám...”

*

Isten Mózes-sel szövetséget kötött, általa törvényt adott a kiválasztott népnek és megígérte, hogyha megtartják, megáldja, üdvözíti őket. De a nép eltántorodott Tőle és aranyborjúk, faragott képek előtt áldozott. Lelki sötétségükben addig mentek, hogy fiaikat és leányaikat tüzzel égették meg. Így akartak kedveskedni az idegen isteneknek.

És szól az Úr, az egyetlen, igaz, örök Isten: „A fiak fát szedegetnek, az atyák gyujtik a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az ég királynőjének bélesekét készítsenek és az idegen isteneknek italáldozatokkal kedveskedjenek, hogy engem felingereljenek.” „Ime az én haragom és busulásom kiöntöm e helyre, az emberekre és barmokra, a mezőnek fáira és a földnek gyömcseire és égni fog és el nem aluszik.”

Szörnyű büntetés!

Isten az emberiséggel a Krisztusban új szövetséget kötött. Megígérte, hogyha parancsolatait betartjuk, idvezit ingyen kegyelemből Fia érdeméért. És mi betöltöttük-e törvényét? Ott az van: „Szeressed az Urat, a te Istenedet, teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből.” És mi elfordultunk Tőle, életünk napsütötte idején Rá sem gondolunk, megátkozunk, vádoljuk és a pénz a vagyon, az élvezet, a léhaság, mammonjai felé nyújtjuk a kezünket, adjuk át nekik szívünket, életünket. Ott az van: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” És mi gyűlöködünk, bosszút forralunk, kiuzsorázunk, megrágalmazzuk azokat, akik ugyanannak az atyának gyermekei, mint mi. Keresztül-gázolánk a legnagyobb parancsolatokon. Halani sem akarunk róla, hogy nekünk szól az Ige: „Térjetekek énhozzám, hogy megtartassatok...” Ezért olyan nyomoruságos, siralmas az emberek mostani élete. Mindenhol keresik az orvosságot, a bűn, az életnek ez az ingoványa, hogy nyel el mindent, ami drága, becses az ember szívének és mégis — ők maguk is az ingoványba lépnek.

Kér, követel, parancsol az Ige: „Térjetelek énhozzám...” Amíg Istenhez nem térünk, addig haldokló, segítségért, békességért esdő, szomjuhozó bűnrabszolgák vagyunk, akiknek kárhozat ez az élet és pokol lesz a halál.

Körülötted minden mulik, változik, meghal. Nem érzed, hogy csak egy örök: az Isten?! Szépséged elhervad, vagyonod, ha meghalsz, ittmarad, de mi lesz a lelkeddel, ha Isten nélkül éltél s ugytérsz koporsóba? Mert csak Ő az ortalom kösziklője, életed egyetlen mentedéke és megtartó erőssége!

Van Ausztráliában egy kéklevelű fa, amelynek az a tulajdonsága, hogy a vizet gyökereinél fogva felissza. Maláriás vidékeken erdőtől szokták leállítani, mert a mocsarat eltünteti.

Magán és társadalmi, egyházi és nemzeti életünknek is nagyon sok maláriás, mocsaras helye van. Égető szükség van kéklevelű fákra, Istenhez tért, Benne bizó jellemekre, életekre!

Akarod-e, enged-e, hogy az Ur átnevesítsen ilyen fává, melynek ágai: beszéded, cselekedeted, bizonyágtevő életed példája az égig nyulnak, gyökerei pedig eltüntetik az élet szennyes mocsarait?

Akarsz-e boldog lenni és örökké élni? Ehhez csak az szükséges, hogy porba döntséd eddigi bálványaidat és szivedbe zárd az Igét: „Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten és nincs több!

◆ HIREK. ◆

Elindult első misszióutjára az Evangéliumi Népmisszió kocsija, amint a „Misszióbarát”-ból olvassuk. Lelkes fiatal missziómunkások vállalkozása ez az u. n. „kocsimisszió”, mely által Isten országának egyetemes érdekeit kívánják szolgálni magyar népünk között, főleg biblia- és vallásos iratok terjesztésével és evangélizáló előadásokkal. Sokak előtt ismeretlen és idegen még a missziómunkának ez a speciális formája, mindazáltal komoly figyelemre és imádságos támogatásra méltó.

Mánusz sziget. Ezen a szigeten él és dolgozik egy magyar missziónárusnő: Molnár Mária. A Ref. Külmisszió Szövetség (Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 9., II. 21.) egy láda ajándékot küld neki karácsonyra. A postaköltséghez szívesen elfogad adományokat a fenti cím. Isten áldása kísérje Molnár Máriát és munkáját!

Halálra ítélt baptisták. (Oroszországi vérengzések.) A rostov-i (oroszországi város) lapokból szerzett hírek alapján január havában 24 baptistát ítélték halálra a városban. Azzal vádolták őket, hogy „hittestvéreiket, kik fellázadtak a szovjeturalom ellen, támogatták és élelmiszerral s fegyverrel ellátták őket.” A bírósági tárgyaláson szinte az összes rostovi munkásokat kihallgatták. Az ítélet kimondása után három napra megtörtént a kivégzés. — Moszkvából eredt értesülések szerint ujabban 53 baptista ellen indítottak eljárást, ugyancsak Rostovban, akik a környéki falvakban és Kaukázusban laktak. A vádlottak meglepő biztonsággal és méltósággal védekeznek. Nem vádolnak senkit s nem is válaszolnak a dühtől tájékozódó cseka-tagok vádjaira. Imádkoznak, énekelnek s várják az Isten szabadítását (Békehírnökből.)

A Bethánia Egyesület — C. E. — hetedik országos ifjusági konferenciáját Tahitőfaluban tartja augusztus 19-től 21-ig. Tárgyai: Örök mérték alatt, A mélységből kiáltok Hozzád Uram, Járjunk az Ur világosságában, Boldogságra szomjazom, A Sátán toborozója, Jézus Krisztus sereggyűjtése, A meghátrálók gyáva serege, Hinni, győzni akarok, Miért legyek C. E. Szövetséges, Hogyan lehetek C. E. Szövetséges, Hol munkálkodhatom?

A konferenciára jelentkezni lehet augusztus 10-ig Gyulai Pál-utca 9 szám alatt a titkári hivatalban. A jelentkezési lapon közlendő név, lakás, milyen szállást kér, kér-e kedvezményes hajójegyet? Előadók közül megemlítjük dr. báró Podmaniczky Pál egyetemi tanárt, Nyári Pál esperest, Bereczky Albert ref. lelkészt, Dr. Karácsony Sándor tanárt, Thuróczy Zoltán ev. lelkészt, Czákó Jenő, ref. lelkészt, Sallay István ref. lelkészt stb. — A részvételi díj 2 P. Közös étkezéssel 7:50 P. Az előadásokon kívül esténként tábortűz is lesz komoly és vidám számokkal. A konferenciát hajó kirándulás követi Visegrádra.

Wesley János lovas-szobrát február 9-én leplezték le Bristolban, a világ legnagyobb methodista templomával szemben, ahol 1739 április 2-án első szabad beszédét tartotta. Wesley János mint a múlt század egyik legnagyobb igehirdetője annak idején lóháton járta be egész Angliát, hirdetőn az Isten igéjét.

Az erkölcstelenség megrendszabályozása Németországban. A különösen 1933. eleje óta szigorú törvényeket az a szempont vezeti, hogy Németország újjáépítése csak erkölcsi megújodással képzelhető el. Tilos a szemérmellen képek árusítása s a mulatók nyitvatartása. Gyökeresen szabályozzák.

a prostitúciót. A legutóbbi időben 80 illusztrált folyóiratot foglaltak le erkölcsstelenységük miatt. Megrendszabályozták a szépségestet, revüket, táncokat, szépségversenyeket, valamint az összes foglalkozási ágakban élő női alkalmazottak ügyét. A nyilvános fürdőkben botrányosan viselkedőket, öltözködőket 1933 óta közveszélyes bűncselekmény címén vonják felelősségre.

Ha a magyar külmisziói munkát megakarja ismerni, olvassa a református külmiszió egyetlen havi lapját a Hajnalt. A Hajnal juliusi száma új formában és beosztásban jelent meg. Vezércikkében az elmúlt esztendő mérlegét állítja fel. Döbrössy Lajos misszionárius „Mohamed menybemenetele” történetét írja le. Kunszt Irén, Molnár Mária és Döbrössy Lajos misszionáriusaink munkájáról színes levelek alapján összeállított cikkekben számol be. Gazdag bel- és külföldi külmisziói hírvonat teszi változatossá a lapot. Az itthoni munkáról Morvay István színes és megkapó titkári levélben számol be. Előfizetési ára egy évre (2 szám) 150 pengő. Kiadóhivatal: Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9. II. 21.

A törökmiszió történetét nagyon érdekes formában foglalta össze a Külmisziói Füzetek legújabb számában Döbrössy Lajos törökmiszióárúsunk. Érdekes és meglepő az a történelmileg hiteles megállapítása, hogy „az első keresztyének, akik nemcsak szóval, hanem étellel is prédikáltak a törökségnek, magyarok voltak” — a 150 éves török megszállás idején. A csinos és új tárgyhoz illő borítékkal ellátott füzet megrendelhető a Külmisziói Szövetségben: Budapest, VIII. Gyulai Pál utca 9. II. 21.

Eladott leányok. Japánban Yamagata prefektúra két falujában a gazdasági válság fiatal leányok eladását újból életre keltette. 469 hajadonból akik 15—25 évesek 110-et engedélyezett bordélyházaknak, 100-at pedig rosszhírű teaházakba adtak el pincérnőknek. A hajadonok ára 600—16000 márka között váltakozott, amiből bizonyos összeg közvetítő díjra lett leszámítva. A hatóságok és a császári egyetem gazdasági osztálya kivizsgálták a dolgot és megállapították, hogy ama vidék ingatlanainak 85 %-át a kormány tulajdonát képező erdőség alkotja. Mivel a földművelésre szükséges szántó nem volt elégséges a lakóknak a kerület a kormánytól megvásárolta az erdő egy részét. A vételár kétféle millió márkát tett ki, amiből az egyik falura 30.000 márka esett. Az adók emelve lettek, úgy, hogy a községek egyenként 60.000 márkával tartoztak. Sem nap-számot, sem fizetést nem tudtak a községek

folyósítani, hozzájárult még a rossz termés, így ehhez az eszközhöz folyamodtak, hogy a szükségből kikerüljenek. (New York Times) Ime az emberi lélek értéke az ember előtt! Önkénytelenül eszünkbe kell, hogy jusson a prófécia: . . . az igazságtalanság felülkerekedik és a szeretet sokakban kihül. Mát. 24,12.

A virágszövetség, mely temetési és egyéb virágajándékok megváltásából létesült, Isten iránti hálával eltelve s az Ő megsegítő kegyelmében megkezdte öreg embertársainkat gondozó munkáját. Amint kellő számú jelentkezés történik, megnyitja a ceglédi Kálmán nevű szőlőben „az Idős Nők Otthánát. Akik csendes elvonultságban, evangéliumi szellemű családias közösségben óhajtják öreg napjaikat élni, itt elérhetik azt. Havi ellátási díj különleges ápolás, vagy diéta nélkül 50 pengő. Ebbe lakás, ételmezés, világítás és mosás értendő. Válaszbélyeggel ellátott kérdezősködésként Mókry Eszter ad felvilágosítást, Budapest I. Társ-utca 6.

Ha a Szentlélekért imádkozom, utasításait követnem is kell. Különböznék úgy járok, mintha elkívánom barátomat, hogy látogasson meg, de megérkezésekor háttal fordítanék neki és ügyet se vetnék rá. Talán eljönne egyszer vagy kétszer, de végül elmaradna. Cselekedetek könyve 5, 32.

Békeharangok 1930, 1931, 1932, évfolyamok szépen bekötve kaphatók 250 P árban megrendelhetők a szerkesztőnél.

Hány új barátot szerezte már a Békeharang számára?

Nyomatványokat, folyóiratokat
legolcsóbb áron készít
Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26
≡ Árajánlattal készséggel szolgál. ≡

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.